

(slik alle andre i dette landet har anledning til), blir han de facto utstøtt fra foreningen i 2 år. Gitt at de fleste tannleger har tegnet sine forsikringer gjennom Vital som krever medlemskap i NTF som forutsetning, vil den praktiske konsekvens for tannlegen bli helt urimelig. Jurister som har sett på disse vedtektene, mener at en forening som opptrer slik overfor sine medlemmer umulig kan ha interessert seg for medlemmenes rettssikkerhet.

Konklusjonen på dette er etter vår mening at hele klagenemndordningen er gått ut på dato og trenger en modernisering. Vi ønsker at NTF tar skritt til å gå gjennom hele klagenemndordningen ved å be om en juridisk betenkning, gjerne fra en dommer fra høyes-terett eller en professor ved Det juridiske fakultet.

Inntil dette er gjort vil vi råde alle tannleger til følgende: Dersom man ikke på forhånd forstår dette systemets feller og svakheter bør man, hvis en tvist oppstår, bruke sin ansvarsforsik-

ring, melde problemet inn og la selskapet overta all videre prosedyre. Slik skaffer man seg juridisk bistand og nat-tesøvn. Vi kan forsikre NTFs medlemmer og administrasjon om at forsikringsadvokater garantert har liten sans for det klagenemndregime som NTF bekjenner seg til. Her er det faktisk norsk lov som gjelder, og nå er virkeligheten at det er pasienten som bærer ansvaret for å bevise at tannlegen har handlet uaktsomt. Da slipper vi synsing rundt estetikk, 1–2 eller 3 mm avstand fra broledd til kjevekam, diskusjoner om hvem som sa hva osv.

Vi er for så vidt ikke mot at man som tannlege får sin virksomhet vurdert dersom det er grunn til det. Vi ser betydningen av å få avvist saker som synes meningsløst urimelige. Vi er ikke like overbevist om at vurderinger som går på synsing skal få lov til å felle tannleger.

Det som må og skal være en klagenemnds oppgave, er å vurdere om tannlegen har utvist tilstrekkelig akt-

somhet og om behandlingen har vært utført etter gjeldende faglig norm og skikk. Vi etterlyser at det i en klagenemnd skal sitte en jurist hvis hovedoppgave skal være å påse at alle avgjørelser er tatt i tråd med norsk lov.

*Bjørn L. Dahl,
professor emeritus, dr.odont.*

*Roar Gommæs,
spesialist i protetikk*

*Carl Hjortsjö,
spesialist i protetikk, universitetsstipendiat*

*Knut-Erik Jacobsen,
spesialist i protetikk, universitetslektor*

*Anne Kalvik,
spesialist i protetikk, universitetslektor*

*Hans Jacob Rønold,
førsteamanuensis, dr.odont.*

Delta i debatten

tidende@tannlegeforeningen.no

Har klagenemndene noen fremtid?

Presidenten svarer

Den siste tids debatt i Tidende om klagebehandling er interessant for alle NTFs medlemmer. Den som ønsker informasjon om tilblivelsen bes lese Arne Sollunds 100-årsberetning, og siden ordningen er omtalt der, er det legitimt å stille spørsmålet om klagenemndene fortsatt har sin berettigelse.

Etter min mening kan det ikke være tvil om at klagenemndene holder seg til norsk lov, det skulle bare mangle. Vår statistikk viser at klagenemndene hvert år behandler rundt 300 saker. Halvpar-

ten av disse «ryddes av veien» ved en nærmere gjennomgang som oftest skyldes misforståelser mellom tannlege og pasient. Om lag 150 saker går til behandling i nemndene, og mer enn halvparten av disse går i favør av tannlegen. Å hevde at klagenemndene fungerer som pasientrettighetsorganisasjon er derfor ikke riktig. Jeg vil hevde at nemndene er et viktig ledd i vår organisasjon og utfører en viktig funksjon knyttet til behandling i vanlig allmennpraksis så som enkle kroner, fyl-linger og lignende, og at arbeidet som

gjøres der er bygd på seriøse og godt begrunnede vurderinger.

Slik jeg leser innlegget, blander inn-senderne sammen erstatningssaker og saker om omgjøring eller tilbakebeta-ling av honorar. Hvis pasienter fremmer krav om erstatning, skal klagenemnden i utgangspunktet avvise og behandle saken. Bakgrunnen for dette er at forut-setningen for å bli erstatningsansvarlig er at det er utvist uaktsomhet. Dette er et juridisk begrep som klagenemndene ikke uten videre bør uttale seg om. Klagenemndene har heller ikke kunnskap

om hvorledes erstatningens størrelse skal utmåles. Dette kommer også til uttrykk i klagenemndenes mandat pkt. 2 som lyder:

«Klagenemndens oppgave er å besvare forespørsler eller behandle klager fra publikum angående en tannbehandlings faglige utførelse eller tannlegens honorarberberegning, som ikke har latt seg ordne direkte mellom pasienten og tannlegen.

Klagenemndens kompetanse er begrenset til saker som fullt ut kan løses ved at klagen underkjennes, honoraret nedsettes eller tilbakebetales, eller tannlegen med klagerens samtykke pålegges å korrigere arbeidet eller gjøre det om. Hvis klageren under saken opp-

lyser at han vil reise krav ut over den nevnte nedsettelse eller tilbakebetaling, skal klagen avvises som hørende under de vanlige domstoler, eventuelt voldgiftsrett.»

Tannlegene har ut fra dagens ordning en ordning som stort sett har fungert og fortsatt fungerer tilfredsstillende. Den som har lest «presidenten har ordet» i denne utgave av Tidende vil skjønne at jeg er for å bevare ordningen med klagenemndene. Den bygger opp om etikken og bidrar til å rydde misforståelser og mindre uoverensstemmelser mellom pasient og offentligheten av veien.

Vi bør også huske på at det ikke er noen enkel jobb å sitte i en klage-

nemnd. Man er utsatt for kritikk både fra pasienter og kollegaer. Det er mitt ønske at vi evner å bedømme vårt klagesystem i et noe videre perspektiv.

Når det er sagt, så er jeg ikke i mot å vurdere om det er grunnlag for en modernisering som innsenderne oppfordrer til. Mange nye behandlingsprinsipper er kommet til, og et vesentlig element er nå estetikken, som i dag er mye mer i søkelyset enn den var da ordningen med klagenemndene kom. Hvordan en slik gjennomgang skal gjøres må vi komme tilbake til.

*Gunnar Lyngstad
President, NTF*